

Karin Soubry, Patrick Bloes en hun dochter Shanna zijn acht paarden te rijk

**Koetsiers levende reclame**

**voor Oostende**



*Kan een koetsiersgezin hartelijker weergegeven dan hierboven met moeke Karin, ruin Piko, amazone Shanna, vake Patrick en keeshondje Sammy ! „t Doet deugd een partner te hebben die eveneens een geweldige interesse voor het paard heeft”, vindt Patrick. „Karin is een persoonlijkheid die niet op haar mond is gevallen en zich zeker niet laat doen. Zorgend voor de „fricot” toon ik mijn blote buik voor haar gekruide ribbikes in de oven !” Karin over ventlief : „Nog veel meer dan door de trouwring voelen we ons door de viervoeter gebonden. Als er aan 't Klein Strand geen klant opduikt, zitten we gewoon knusjes bij mekaar in de koets.” Dochter Shanna (9) die al op haar zevende in de Westendse manège Zon en Zee een pony besteeg, is een apart geval. Karin : „Vrouwen zeggen dat er zoveel verandert in je leven, wanneer er een kindje bijkomt. Mensen toch, je hebt er geen benul van hoe waar dat is en hoe grenzeloos je moedergevoelens naar boven komen. Als klein pietebontje trappelde Shanna al met een koetsiershart op de koer tussen en langs de paarden...”*

De drang naar het paard zat er bij allebei even vroeg en heet in : Patrick was 11 toen hij bij boer Willy Delanghe op de rug van Kievit voor de eerste keer *de cowboy uithing* ; Karin was 10 toen pa haar naar dezelfde Steense boer meenam en ze de manen kon strelen van Santana. Geur en driften van de viervoeters zouden Patrick en Karin van dan af nooit meer verlaten. 't Moet zijn dat ze op de boerderij wat meer dan genegenheid voor mekaar opdeden, want in 1992 werden ze man en vrouw... en allebei bezeten om het op een goeie dag tot koetsier te brengen. Met de 15-jarige merrie Mira en een rijtuig van 100.000 fr. ging Patrick in 1992 na zijn allereerste mennersdag met 3.000 fr. naar huis. 't Zou Karin niet zijn als die uitdaging ook haar niet zou prikkelen en, welja, 't jaar daarop spande zij *haar* Kelly voor de koets. Vandaag telt de Bloesstal Radja (9), Pros (7) en Piko (11) voor Karin en Delfie (18), Galias (8) en Boy (20) voor Patrick. Vergeten we alsjeblijft tienerdochter Shanna niet, die nog de felste amazone van 't hele gezinnetje blijkt te zullen worden.

Ons koetsiersechtpaar had gelijklopende gewoontes. Patrick Bloes (°29 mei 1960) groeide op in de Steense Zilverlaan in het werkmanshuis van metaalbewerker Jerome en moeder Simone Vanhooren. Na nonnen- en broedersschool leerde hij in het VTI het beroep van timmerman aan.

## Paard zo edel als de mens

Karin Soubry (°20 augustus 1969), dochter van Lode en Erna, zat nog bij de Schapenstraatnonnen toen vader zijn tienerdochter eens meenam naar de manège van boer Willy Delanghe op Stenedorp, waar ze voor 150 fr. een uurtje op een pony mocht rondrijden. „Klein beestje dat nog niet

aardig met mijn voeten kon spelen : als de pony het in zijn kop had, dan bleef het paardje midden de piste staan en wilde voor- noch achteruit.” Voor haar middelbaar onderwijs trok Karin naar het Stimjo om er schoonheidsverzorging te studeren, geïnteresseerd als ze was in grimage.”

Bij WIK-turnkring ging de 1,66 m grote Karin op in het jazzdansen en was evenzo een tijdje bij de zeescouts. Wat kunst betreft kan ze refereren aan nonkel Soubry, pa's tweelingsbroer, uit de Keiemse Streuvelstraat.

— **Wat stelt een paard eigenlijk voor ?**

— **Karin** : „Een edel dier dat geen poten en kop heeft, maar wel benen en hoofd... en die soms meer liefde geeft dan de mens.” **Hoe hoog kunnen paarden wel zijn ?**

— **Patrick** : „Alles beneden 1,48 m is pony. Vanaf 1,60 m spreekt men van een groot

paard dat ook 1,70 m hoog kan zijn. Of ik nog van een paard ben gevallen ? Mens toch, ik heb er in het begin wel zeker 50 keer van gevallen. Ik zit inmiddels al 30 jaar in de paarden. Het ros heeft soms rare streken in het lijf : het kan bokken (gat omhoog steken), stijgeren (zijn poten vooraan omhoog smijten) of zich omsmijten naar de grond toe.”

— **Is het berijden van een paard een kunst ?**

— **Karin** : „'t Is een kwestie van kunnen. De een zit vast op een paard en de andere vliegt ervan wanneer het paard aan het bokken gaat. Als hij zijn

kont oplicht, dan moet de ruiter wat achteruit gaan liggen : denk maar een rodeo. Kwestie van tegen de bokbeweging in te gaan.”

— **Heb jij er nog van gevloden ?**

— **Karin** : „Een paar maanden geleden nog van een paard dat voor de eerste keer werd bereden. Het beest weet op dat moment niet wat er gebeurt. Vandaar zijn reactie. Je kunt als ruiter leren vallen. Omdat ik altijd val als een zak patatten, heb ik ook steeds pijn.

Ik belandde twee keer in het ziekenhuis. Op mijn 14de struikelde het dier en viel ik

naast hem. Ik hield er een gescheurde spier in mijn schouder aan over. Een andere keer tijdens een jumping hield het paard zich plots in en vloog ik pardoos over hem heen...”

## Geen hengst voor de koets

„Een hengst voor de koets spannen mag wettelijk niet”, zegt Karin. „Het is niet verantwoord met een mannelijk paard te staan als er twee of drie merries in de buurt zijn. Als ze hun manieren hebben, zou 't nogal *cinema-pâté* kunnen zijn!”

— **Men zegt aleens „een hoerlijk 'n paard”...**

— **Patrick :** „Als een merrie paardig of hengstig is, doet ze niets anders dan pissen. Iets wat vreselijk stinkt. Je moet daar telkens een geut water opgieten. Obstakel dat zich om de 18 dagen voordoet.”

— **Karin :** „Merries kunnen in de bronsttijd lui zijn. En dan helemaal niet op commando's gesteld, werken ze gewoon tegen.”

— **Met welk dier rijd je het gemakkelijkst ?**

— **Patrick :** „Met een ruïn... omdat hij tussen zijn poten streult. Iets wat de merrie in de zak doet, bij de andere mest...”

— **Hoe goed wordt een paard verzorgd ?**

— **Karin :** „Na een dag werken mag de viervoeter hierna twee dagen de weide in. Bij zijn thuiskomst staat zijn eten klaar. Iedere morgen wordt de stal gekuist en krijgen ze vers stro. Iets wat van de gewone paardenbezitters niet altijd kan gezegd worden.”

— **Kennen de paarden hun baasjes ?**

— **Karin :** „Ik sta 's morgens rond 6 u.30 op... en van zodra het licht aangaat in de keuken, steken ze allemaal hun kopje naar buiten, hinniken en slaan met hun poot tegen de stalpoort aldus hun blijheid uitend. Ik geef hen dan krachtvoerkorrels : in volle seizoen minstens 10 kg daags. 's Winters valt dit wel terug tot 4 à 5 kg. Het is je geraden je hieraan te houden, wil je niet hebben dat ze het kot afbreken...”

— **Kostprijs gedegen koetsierspaard ?**

— **Patrick :** „Dat varieert tussen de 60 en 100.000 fr. Er zijn nog duurdere, al vind ik dat je niet veel hoger mag gaan. Al zou je toch beter één viervoeter kopen van 100.000 dan twee van 40.000 fr. Koetsierspaarden zijn vandaag de dag heel moeilijk te vinden.”

## Paard aleens streling beu

Net als een mens heeft een paard goede en minder goede buien... „Als je in de weide bent”, aldus Patrick, „kan hij genoeglijk met je meelopen. Al kan hij ook agressief zijn, vooral dan als je eten aanbrengt. Opletten, evenwel met kinderen : laat hen niet zomaar in de weide lopen, want het paard gaat recht op kleine gasten af. Hij wil gewoon de baas zijn.”

— **Hoe lief kan een ros zijn ?**

— **Karin :** „Schattig, al is er ook hier een 'maar'... Wanneer een koetspaard een jaar aan de kaai staat, boet het heelwat vertedering in : het grootste part van de mensen wil hem strelen. Wat op een seizoensdag wel heel dikwijls gebeurt. Bij zoverre dat ze op het einde van de zomer zouden durven bijten. Ook voor een beest kan te veel... te veel zijn.”

— **Toelating van wie om koetsier te worden ?**

— **Patrick :** „De Stad moet zijn zegen geven. In mijn geval gebeurde dit onder burgemeester Goekint. Je moet een bewijs van goed gedrag en zeden voorleggen en een standgeld van 12.000 fr. betalen. Na een kleine maand mocht ik naar de standplaats van 't Klein Strand, of een eind verder aan het Zeeliedenmonument waar het toeristentreintje staat.”

— **Je allereerste koetsiersdag ?**

— **Patrick :** Dat was op een zaterdag aan 't Klein Strand waar ik met mijn eerste hoed — cadeau gekregen van *bakker* Fernand — arriveerde. Op die fameuze dag lag Karin in de materniteit...”

— **Karin :** „'t Was moedertjesdag en Patrick kwam 's avonds met een boeket bloemen binnen, genereus en met brede smile zei hij : ik heb 3.000 fr. verdiend met paard en kar !”

— **Hoe verliep jouw debuut ?**

— **Karin :** „Dat was een jaar later. Op van de zenuwen

wachtte ik mijn toertje af in het peloton van tien koetsiers. Er was veel wind... 't was al avond vooraleer het aan mij was. Dus ben ik naar huis gegaan... zonder ook maar één klant in mijn wagen te hebben gehad. In die dagen waren Irène, Tatiana en Tania de andere vrouwelijke koetsiers.”

— **Er is een kleine en een grote route...**

— **Patrick :** De *kleine route* (485 fr.) duurt 20 minuten en gaat van 't Klein Strand tot aan het casino, vandaar naar de rotonde om dan via de Mercator terug te keren naar de Visserskaai. De *grote route* (970 fr.) duurt 50 minuten en slaat voor Dikke Mathille af naar de Karel Janssenslaan om 't Peerd te bereiken en vervolgens Petit-Paris aan te doen. Hierna gaat het via de Koninginnelaan naar 't Blauw Kruis in 't Bosje, om af te zwenken aan de nieuwe watertoren richting 't Koninginnehof en ten slotte via het Hazegras aan het Klein Strand te eindigen. De gestelde prijzen gelden voor de volle koets... evenwel voor zover het familieleden betreft.”

## Groendienst verdient pluim

Patrick vindt de doorsnee Oostendenaar een rechtvaardig mens, met aleens een grote mond... maar een klein hartje.

— **Karin :** „We mogen in onze stad niet klagen inzake criminaliteit, als je tenminste hoort wat ze in andere grote steden durven uitspoken. Wij kunnen hier in de zomer nog altijd een toer doen in het bosje, als het al tamelijk aan het deemsteren gaat. In grote steden is het na 16 u. aangeraden dergelijke verlaten plekken niet meer op te zoeken.”

— **Patrick :** „Als we het over onze stad hebben, verdient de *Oostendse Groendienst* vast en zeker een pluim. Je moet in een koets zitten om te zien hoe schoon het allemaal is onderhouden.”

— **Karin :** „Je moet de toeristen eens horen boffen wat voor *wreed propere stad* Oostende is. Als je van de kursaal naar de rotonde kijkt, zijn de perken in de middenberm gewoon wondermooi. Prachtig toch die immense kleurrijkheid van bloemen en tekeningen. Dat heeft een koets voor op een auto, je hebt de tijd om je ogen open te doen en te kijken !”

## Mathilles achterste... 'n Van Rossemtronie

Bekende Vlamingen die aleens instapten waren Ingeborg, Gunther Neefs, Dieter Troublin... en ónze Oostendse Jacky Lafon, die een foontje geeft als ze eens goesting heeft om van in de *calèche* de geur van zèetje, casino, Petit-Paris en 't Bosje op te snuiven. Jacky laat zich meestal door haar mama vergezellen.

Of Oostende evenzeer om zijn schoonheid kan verkocht worden als Brugge, is een waarheid die we op Karin afvuren. „Jazeker, maar dan op een andere manier. *Bruges la morte* is een cultuurstad die toeristen aantrekt die het op musea en andere kunstzinnige toestanden begrepen hebben. Ikzelf zou niet kunnen verhuizen uit Oostende, omdat ik er te veel vliegveld, haven, duinen, strand en bos zou missen.”

— **Wat zeg je op je grote toer tegen de mensen?**

— **Patrick:** „We hebben het over het casino... waar je veel geld kunt winnen... en er ook veel kunt verliezen. Tegen de vrouwtjes heb ik het over de goed in kuiten en spieren zittende Chippendales. In het afzakken vereer ik Dikke Mathille als „Vrouw van de zee”... en haar achterste passerend, heb ik een stout vraagje in petto: of ook zij in de kont de tronie van ons aller Jean-Pierre Van Rossem herkennen?”

— **Je moet blijkbaar Oostende goed kennen?**

— **Patrick:** „In zekere zin wel, maar dan op een volkse wijze. Aan 't Peerd herinner ik eraan dat de ruiter de eerste

koning van België was en toon, via Petit-Paris afzwenkend naar 't Bosje, de koninklijke stallingen van weleer. Over 't Bosje heb ik het over het vroegere heel weelderig mekka aan groen van 40 ha... dat wegens verbouwingen en dergelijke tot een schamele 28 ha werd ingekrompen.”

— **Ongelooflijk prettig moment uit je loopbaan?**

— **Karin:** „Dat gebeurde ten tijde van *bakker* Fernand Eeckeloo, die nooit vies was van een flinke portie leute. Toen er ter hoogte van onze standplaats een aantal billenkarren stonden van mensen die deelnamen aan zoektochten en op dat ogenblik op 't Klein Strand zaten, vond *bakker* er niet beter op om samen met Tatiana, Patrick en ikzelf in zo'n *bibsbloot zitvoituurtje* te springen. Met onze koetsiershoed op pedaleerden we dan, als zotten, naar een viskarretje om wullkoks. Folkloristisch moet dat een goddelijk moment geweest zijn.”

— **Bakker was wel een hele speciale...**

— **Patrick:** „Onze overleden vriend was op zijn manier enig. In het naar huis rijden, had het vaak de schijn dat zijn koets zonder menner bolde.

*Bakkertje* durfde immers van op de klantenbank — met heel lange teugels — zijn ros te leiden...”

— **Is er collegialiteit onder de koetsiers?**

— **Karin:** „Er is een gezonde concurrentie onder ons. Elk wacht, zonder problemen, op zijn toer.”

— **Hoe zit koetsiersseizoen**

**in mekaar?**

— **Patrick:** „Er wordt gestart tijdens de weekends in maart, waarna vanaf april er dagelijks wordt gereden. In oktober stopt het seizoen, om de goede reden dat van dan af de straten hoofdzakelijk door wandelende Oostendenaars worden gevuld...”

*Waarom geen koetsen op de grote markt?*

## *Plaatselijke commercie niet afkerig...*

We moeten er geen tekening bij maken dat het ginds aan het Klein Strand, vooral in het voorseizoen, aleens heel koud kan zijn. Een ijzige wind die voor man noch paard pardon kent...

Volgens Patrick Bloes hebben de plaatselijke koetsiers al meerdere keren gepleit, opdat ook op het Wapenplein een standplaats voor koetsiers zou voorbehouden worden: „Het schijnt dat de restaurants en tea-rooms aldaar hier helemaal niet afkerig tegenover staan.”

— **Het standpunt van het stadsbestuur?**

— **Patrick:** „Totnogtoe bleef ons herhaaldelijk aandringen nog altijd zonder resultaat. Jawel, we hebben een plaatselijke koetsiersbond met Tatiana Caelenbergh als voorzitter. Hetgeen vooralsnog geen borg betekende voor zekere contacten met het stadsbestuur.”

— **Karin:** „Samenwerking t.o.v. het stadsbestuur is een groot woord, want als er zich iets speciaals voordoet — zoals een loopkoers in 't Bosje — dan worden de koetsiers hiervan alleen maar op de hoogte gebracht... als ze met hun neus voor de feiten staan en je niet meer vooruit noch achteruit kan. Dat is wel spijtig. Voor de rest laat de overheid ons met rust en hebben we langs deze kant ook geen problemen.”

— **Patrick:** „Iemand waar je wel kunt tegen klappen is de agent van de verkeersbrigade. Zowaar een positief mens.”

— **Karin:** „Ik zou stadsbestuur en plaatselijke commercie alleen maar op een overduidelijke waarheid willen wijzen: dat wij, koetsiers, ergens een levende reclame zijn voor Oostende.”